

Nr 333.

Av herr **Hansson** i Önnarp m. fl., om förhöjt anslag till Understödjande av den praktiskt vetenskapliga verksamheten å Weibullsholm.

I årets statsverksproposition nionde huvudtiteln föreslås ett anslag på 210 000 kr. till den praktiskt vetenskapliga verksamheten å Weibullsholm. Detta anslag förefaller oss vara allt för knappt tilltaget med hänsyn till denna verksamhets synnerligen allmännyttiga karaktär. Den torde förtjäna en erinran om de beaktansvärda praktiska resultat som där vunnits.

Sålunda kan som ex. framhållas, att de synnerligen odlingsvärda och i praktiken f. n. klart dominerande sorterna av såväl vår- som höstvetete uppdragits vid Weibullsholm. Vad beträffar våra kornsorter är förhållandet det samma. Om denna hittills så framgångsrika förädlingsverksamhet skall ostört få fortsätta är icke oberoende av det ekonomiska stöd staten kommer att ge.

En jämförelse mellan anslagsutvecklingen till å ena sidan Sveriges utsädesförening och å andra sidan Weibullsholm kan vara av belysande intresse. Avsikten med denna jämförelse är dock inte på något sätt att skapa en rivalitet dem emellan, ty de båda institutionerna komplettera varandra på ett för jordbruket lyckligt sätt. Det kan därför med fog ifrågasättas om den sedan åtskilliga år tillbaka från statens sida tillämpade återhållsamheten i anslagsgivandet till Weibullsholms verksamhet är gagnande sedd ur allmän synpunkt.

Under t. ex. budgetåret 1948/49 utgick ett statsanslag till Sveriges utsädesförening på ca 487 000 kr. och till Weibullsholm på 160 000 kr. Anslaget till Weibullsholm utgjorde då sålunda ca en tredjedel av vad som utgick till Sveriges utsädesförening. Utvecklingen härefter har inneburit en fortgående relativ försämring för Weibullsholms del, så att Weibullsholmsanslaget under budgetåret 1952/53 krympt ihop till mindre än en fjärdedel (ca 900 000 kr. mot 210 000 kr.). I årets statsverksproposition har en ytterligare försämring inträtt. Enligt vår uppfattning innebär detta en undervärdering av betydelsen av förädlingsverksamheten å Weibullsholm. Att under sådana förhållanden i framtiden kunna förvänta samma goda praktiska resultat därifrån som hittills varit fallet är näppeligen tänkbart.

De löne- och kostnadsstegringar som under denna tidsperiod motiverat an-

slagshöjningen till Sveriges utsädesförening har givetvis i motsvarande grad belastat verksamheten å Weibullsholm.

Den av departementschefen åberopade översynen av gällande grunder för statens stöd åt växt- och fruktträdskulturer jämte därmed sammanhängande frågor anser vi inte vara ett tillräckligt bärande skäl för att uppskjuta en justering av den här anförda relativa anslagsförskjutningen, såvida man inte siktar till en omfattande nedskärning av förädlingsarbetet å Weibullsholm. Detta anser vi emellertid inte vara önskvärt. Vi vill också erinra om att den åberopade översynen ej lär kunna läggas till grund för förslag i ämnet förrän tidigast budgetåret 1956/57, detta bl. a. med hänsyn till att det av Kungl. Maj:t senast godkända avtalet mellan Sveriges utsädesförening och Svalöfsbolaget utlöper först den 1 juli 1956. Ett så långt dröjsmål innebär enligt vår mening stora risker.

Det av styrelsen för lantbrukshögskolan och statens jordbruksförsök tillstyrkta anslaget, modifierat till 50 % av de verkliga kostnadsstegringarna eller till 300 000 kr., förefaller oss vara väl motiverat och med hänsyn till det statsfinansiella läget acceptabelt.

Med stöd av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att anslaget till praktiskt vetenskapliga verksamheten å Weibullsholm måtte under budgetåret 1954/55 utgå med 300 000 kr.

Stockholm den 27 januari 1954.

Thorvald Ekdahl.

Carl Jönsson.

Stig F. Hansson

i Önnarp.

Nils G. Hansson

i Skegrie.